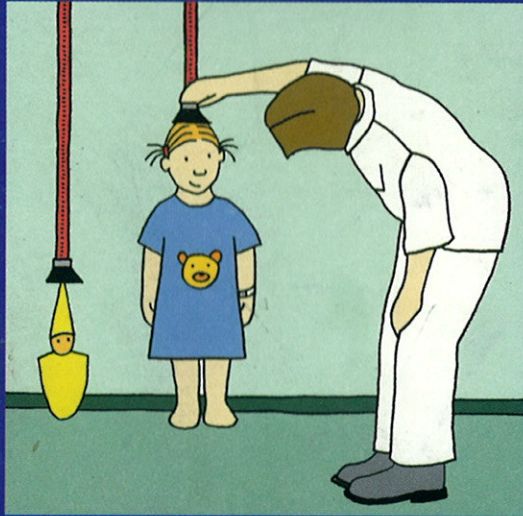

dotje en het ziekenhuis

een kwartetspel voor iedereen vanaf 4 jaar

Inleiding

Studenten van HBO-V hebben dit spel speciaal ontwikkeld voor kinderen van 4 tot 6 jaar. Door met dit kwartetspel te spelen kunnen kinderen zich een betere voorstelling maken van wat er hem of haar te wachten staat bij een (misschien wel onverwachte) ziekenhuisopname.

Het spel start met het voorlezen van het inleidende verhaal. Dit voorlezen is de taak van een volwassene die bij de kinderen is tijdens het spelen van het spel. In dit inleidend verhaal vertelt de hoofdpersoon, Dotje, wat ze allemaal gezien en ervaren heeft tijdens haar opname in het ziekenhuis. De dingen die Dotje meemaakt en ziet in dit verhaal zijn onderwerp van de kwartetkaarten.

Ter verduidelijking staan alle onderwerpen van het kwartetspel ook nog eens apart genoemd op de achterzijde van dit blad. Op die manier kunnen de plaatjes goed bij naam genoemd worden, zowel door de volwassene als door de kinderen.

Ondanks dat dit spel voor kinderen in de leeftijd van 4-6 jaar de grootste educatieve waarde heeft, betekent dat niet dat dit kwartetspel

alleen voor hen geschikt is. Kwartetten is leuk voor iedereen!

Spelregels

De bedoeling van het kwartetspel is zoveel mogelijk kwartetseries van 4 kaarten te verzamelen.

Op iedere kaart uit het spel zijn de plaatjes van de andere 3 kaarten klein afgebeeld.

Dit kwartetspel bestaat uit 7 series die te maken hebben met het ziekenhuis. Elke serie heeft een andere kleur.

BELANGRIJK:

Voor je begint met spelen lees je eerst gezamenlijk het inleidend verhaal.

Daarna bekijk je de kaarten, zodat je weet hoe alles eruit ziet en hoe alles heet.

Vervolgens begin je met spelen volgens de spelregels.

Spel voor 3-4 spelers:

De kaarten worden geschud en opgedeeld. De speler die rechts van de deler zit mag beginnen. Deze vraagt een kaart die hij graag zou willen hebben, om zijn kwartet compleet te maken. Als de speler aan wie een kaart gevraagd wordt deze kaart heeft, moet hij deze afgeven. De vrager mag doorgaan met vragen naar een volgende kaart, maar hij mag elke gevraagde kaart maar aan 1 speler vragen. De vrager kan alleen maar naar een kaart vragen (van een serie), waarvan hijzelf al 1 of meerdere kaarten bezit.

Als de gevraagde de kaart niet heeft, komt hij aan de beurt en mag hij verder vragen totdat iemand de gevraagde kaart niet heeft enz. Wie een kwartet compleet heeft, mag dat op tafel leggen.

De winnaar is de speler die de meeste kwartetten heeft kunnen vormen!

BELANGRIJK:

Je moet minstens 1 kaart van een kwartet

bezitten om naar de andere 3 te mogen vragen!

Spel voor 2 spelers

De kaarten worden geschud. Beide spelers krijgen 8 kaarten. De overige kaarten komen als voorraad op tafel te liggen.

De speler die niet deelt, mag beginnen. Deze vraagt een kaart die hij graag zou willen hebben, om zijn kwartet compleet te maken. Als de gevraagde deze kaart heeft, moet hij deze afgeven. De vrager mag doorgaan met vragen naar een volgende kaart, maar hij mag elke gevraagde kaart maar aan 1 speler vragen. De vrager kan alleen maar naar een kaart vragen (van een serie), waarvan hijzelf al 1 of meerdere kaarten bezit.

Als de vrager van zijn tegenstander een kaart niet kan krijgen, moet de vrager de bovenste kaart van de stapel nemen. Nu mag de tegenspeler vragen, totdat hij de gevraagde kaart niet meer krijgt. Dan moet ook hij een kaart van de stapel nemen.

Als de voorraad op is en de kwartetten gevormd zijn, dan wint de speler die de meeste kwartetten op tafel heeft liggen.

Inleidend verhaal bij het kwartetspel

Op een dag heeft Dotje zin om met haar bal in de tuin te spelen. Ze vraagt aan mama of ze dat mag. "Natuurlijk," zegt mama, "maar wel voorzichtig zijn hè." "Ja," antwoordt Dotje en ze rent met haar bal de tuin in. Ze gooit de bal in de lucht en vangt hem weer op, elke keer weer opnieuw. Tot ze de bal ineens te hoog gooit en hem niet meer kan vangen. De bal rolt van de tuin naar de straat en Dotje rent er achteraan. Zonder om zich heen te kijken rent ze de straat op. Ze hoort een auto heel hard remmen en voordat ze het zelf in de gaten heeft botst de auto tegen haar aan. Mama heeft de auto ook horen remmen en rent van schrik naar buiten toe. Daar ligt Dotje op straat, voor de auto. Dotje huilt, ze heeft pijn aan haar arm en aan haar been. Opstaan lukt niet en haar arm kan ze ook al niet optillen. Het doet allemaal erg veel pijn.

Heel snel wordt er een ambulance gebeld want Dotje moet naar het ziekenhuis. Een paar minuten later is de sirene van de ambulance in de verte al te horen. TATUUUTATUUU!!! De ambulance stopt vlakbij Dotje. Twee verpleegkundigen stappen uit. Ze tillen Dotje op een brancard en rijden haar zo de ambulance in. Daarna rijden ze naar het ziekenhuis. Mama gaat ook mee.

In het ziekenhuis is het anders dan in een normaal huis. Bijna alle mensen lopen met witte pakken aan, sommigen zijn dokter, sommigen verpleegkundige. De dokters en verpleegkundigen proberen mensen beter te maken. Dotje moet van de dokter een paar dagen in het ziekenhuis blijven. Haar been moet geopereerd worden.

Dotje krijgt een bed op een grote kamer met vier bedden. Er liggen nog drie andere kinderen op haar kamer. Mama gaat naast Dotjes bed zitten.

"Wat moet ik hier de hele dag doen?" vraagt Dotje. Net op

dat moment komt een verpleegkundige de kamer binnen, zij hoort haar vraag en ze begint te vertellen. "s Morgens kom ik je wakker maken, je krijgt dan lekker eten en daarna ga ik je wassen, mama mag dat ook doen als je dat wil. En als je het zelf kunt mag je het ook best zelf doen. We hebben hier ook een speelkamer waar je met andere kinderen kunt spelen, de spelleidster is er dan ook bij. Eigenlijk is het hier best gezellig."

Daar komt Dotje zelf ook al snel achter. Als mama weg is vraagt Marieke, een meisje dat op dezelfde kamer ligt: "Wat heb jij?" "Volgens de dokter heb ik m'n arm en m'n enkel gebroken en m'n enkel moeten ze opereren," zegt Dotje. "Maar hoe weten ze dan dat iets gebroken is?" vraagt Marieke. "Nou," antwoordt Dotje, "hier in het ziekenhuis kunnen ze foto's maken van je botten. Ze richten een soort van groot fototoestel op je arm of op je been en dan maken ze een foto waar je je botten op kunt zien. Dat noemen ze een röntgenfoto." Dan vraagt Dotje: "En waarom lig jij hier?" Marieke vertelt: "Ik heb al een paar dagen buikpijn, en de dokter wil weten waarom. Wilde de dokter ook allemaal van die gekke dingen over jou weten?" "Wat bedoel je?" vraagt Dotje. "Nou," zegt Marieke, "hij wilde weten hoeveel ik weeg en hoe lang ik ben. Ik kreeg een band om m'n arm die werd opgepompt en leeg gelaten om mijn bloeddruk te meten en in m'n oor werd de temperatuur gemeten." "Ja, bij mij ook" zegt Dotje, "maar ik kon niet zelf op de weegschaal staan omdat mijn been zo'n pijn doet. Kijk, ik ben ook al op de gipskamer geweest, heel m'n arm zit in het gips!" Dotje en Marieke praten gezellig verder, tot ze moeten gaan slapen.

De volgende ochtend wordt Dotje wakker gemaakt. Vandaag gaat de dokter haar enkel opereren. Eerst krijgt ze een pilletje waar ze wat suf van wordt en dan moet ze een pyjama van het ziekenhuis aan. Ze mag niets eten. Dan wordt Dotje naar de operatiekamer gebracht. Mama loopt ook

mee, ze mag mee tot in de operatiekamer. In de operatiekamer wordt Dotje in slaap gebracht en dan moet mama gaan want de dokter wil gaan opereren.

Later, als de dokter klaar is, wordt Dotje in een kamer wakker waar ze nog nooit is geweest. Het is de uitslaapkamer. Daar werken verpleegkundigen die Dotje in de gaten houden tot ze wakker is. Dotje heeft ook een infuus, dit is een zakje met vloeistof. Deze vloeistof druppelt via een slangetje haar lichaam binnen, want het slangetje hebben ze in haar arm geprikt. Het doet eigenlijk helemaal geen pijn. Een verpleegkundige komt naar haar toe en vraagt: "Ben je wakker?" "Ja," zegt Dotje. "Dan bel ik naar je afdeling dat ze je kunnen komen halen." Dotje wordt opgehaald en naar haar kamer teruggebracht. Mama is daar ook en geeft haar een kus. Dotje is nog steeds erg moe, daarom slaapt ze nog even verder.

Als Dotje weer wakker wordt, staat de dokter naast haar bed. Hij zegt dat ze nog een paar dagen moet blijven, maar het ziet er volgens hem allemaal goed uit.

's Avonds en ook de dagen daarna krijgt Dotje veel bezoek in het ziekenhuis. Opa en oma, ome Jan en tante Nel, vriendjes van school en natuurlijk de juf. Na een paar dagen voelt Dotje zich al weer veel beter. Ze mag weer naar huis!

Beste kinderen,

Wat er met Dotje is gebeurd kan ook met jullie gebeuren. Ook jullie kunnen ziek worden en in het ziekenhuis terecht komen. Voor Dotje was alles nieuw. Dotje laat jullie zien wat zij heeft gezien in het ziekenhuis. Ze hoopt dat jullie nu weten wat er in het ziekenhuis gebeurt en wat jullie kunnen tegenkomen. Dan is alles niet zó vreemd.

Veel plezier.

De kwartetten

PAARS, werknemers van het ziekenhuis:
verpleegkundige, spelleidster, arts, voedingsassistent

ORANJE, acute opname:
ambulance komt bij Dotje aan, ambulancebroeder bij Dotje thuis, in de ambulance, Dotje op brancard bij ingang E.H.B.O.

DONKER BLAUW, standaard observatietechnieken:
oorthermometer, op de weegschaal, lengtemeter, het meten van de bloeddruk

GROEN, medicatie:
spuit, pillen, drankje, infuus

LICHT BLAUW, de kinderafdeling:
kamer, speelkamer, gang van een afdeling, zusterspost

GEEL, onderzoeken en behandeling:
gipskamer, röntgenkamer, operatiekamer, bloed prikken

ROOD, dagelijkse bezigheden:
wassen, eten, slapen, bezoeken